

udgangspunktet for os. Vi vil gå til forhandling om finansloven med det ønske at opnå en aftale, så vi kan stemme ja ved tredjebehandlingen. Hvis regeringen har det samme reelle ønske, tror jeg godt, vi kan nå hinanden.

Regeringen lægger vægt på, at statsunderskuddet skal ned. Vi er helt enige. Derfor går vi også ud fra som en selvfølge, at regeringen vil afvise De Konservatives og Venstres helt, helt usaglige og uansvarlige forslag om at nedsætte lejeværdien. Vi går ud fra, at regeringen vil afvise V's og K's fuldstændig usaglige forslag om flere penge til militæret. Vi går ud fra, at regeringen vil afvise V's og K's mange helt uansvarlige forslag om skattelettelser. Statsunderskuddet skal ned, og vi er med på at finde besparelser i den størrelsesorden, som regeringen ønsker. Men vi vil ikke være med til sociale nedskæringer, som det f.eks. er tilfældet omkring nedskæringen af boligstøtten. Denne nedskæring vil i særlig grad ramme de enlige forsørgere.

Så er det altså langt mere fornuftigt at se på den såkaldte børnecheck. Her får man penge fra det offentlige, ligegyldigt om man har brug for dem eller ej. Ærlig talt, ville det ikke være rimeligt, at vi nedtrappede børnechecken for dem med en høj indkomst? Vi foreslår f.eks. en nedtrapning, når man har en husstandsindkomst på mere end 500.000 kr., og at børnechecken falder væk ved en indkomst på omkring 1 mio. kr. årligt.

Jeg hørte godt hr. Torben Lunds argumenter her i formiddag, hvor han sagde, at det jo hænger sammen med skattesystemet. Ja, det er der sandelig mange ting, der gør. Jeg betragter hr. Torben Lunds bemærkning som ren bortforklaring. Jeg mangler stadig væk en fordelingspolitisk argumentation for, at regeringen og Socialdemokratiet overhovedet ikke vil diskutere det spørgsmål, om det også er rimeligt, at de rigeste skal have en børnecheck.

Vi er villige til at finde de nødvendige besparelser. Vi er villige til at sikre en større forbedring af statsfinanserne, end regeringen foreslår. Vi vil imidlertid finde dem andre steder. Vi vil ikke lave forringelser for de dårligst stillede børnefamilier. Vi vil ikke ramme førtidspensionisterne, således som regeringen skamløst foreslår. Vi vil ikke ramme de arbejdsløse.

Jeg har været kritisk over for regeringens dagpengeudspil, for det rammer de arbejdsløse. Men ret skal være ret, der er også enkelte elementer, som er fornuftige. Vi er tilhængere af

hurtigere tilbud til de arbejdsløse. Vi støtter varmt, at der satses mere på uddannelse og efteruddannelse, specielt fremrykningen af tilbudene er af vigtighed.

Hvis dét var selve kernen i regeringens forslag, tror jeg godt, der kunne opnås enighed med SF. Vi er fuldstændig enige i, at man skal ud af dagpengesystemet så hurtigt som muligt. Naturligvis er det bedre at have et job end at gå arbejdsløs. Men hvorfor må der ikke være tale om rigtige job? Det, der lægges op til med disse nye puljefjob, er altså, at der skabes et discountarbejdsmarked. Og det betyder, at der sker en fortrængning i forhold til det ordinære arbejdsmarked. Vi har set eksempler på det. Vi er meget bange for, at det yderligere vil blive tilfældet med dette nye system, som man bygger op.

Regeringens målsætning om en fremrykning af tilbudene til de arbejdsløse er i virkeligheden enormt ambitiøs. Beregninger fra Landsarbejdsrådet fra i sommer viser, at en fremrykning efter to år vil kræve 67.500 aktiveringstilbud.

Når vi sammenligner det med, at regeringen foreslår en jobpulje på 15.000, så er der noget, der slet ikke stemmer her.

Vi vil godt spørge: Kan der gives en nogenlunde troværdig garanti for, at regeringens målsætning om at fremrykke tilbudene for de arbejdsløse kan nås? Og hvad så efter de 5 år? Hvor er garantien for, at man, hvis man ikke selv finder et job efter de 5 år, ikke ryger ned i et stort, sort hul, som et socialdemokratisk folketingsmedlem formulerede det til en avis i dag? Det vil jeg godt have en kommentar til.

Vi er villige til at forhandle om en fremrykning af tilbudene, men for os skal det være ordinære job, og vi mener, at det er muligt at skabe det nødvendige antal ordinære job. Det forudsætter ganske vist nogle mere radikale tiltag end dem, regeringen foreslår. Hvorfor er fordeling af arbejdet og jobrotation helt ude af regeringens tankeverden nu? Hvorfor kan vi ikke få en debat om sabbatorloven og den skraldemandsmodel, som har perspektiver for både de arbejdsløse og dem, der er på arbejdsmarkedet? Hvorfor forringes orlovsordningerne endnu en gang?

Vi forstår simpelt hen ikke forringelsen af overgangsydelsen. Der er tale om, at man rammer mange især ufaglærte i begyndelsen af 50'erne, som er slidt ned. Jeg ved godt, at denne påstand bliver afvist på de bonede gulve i regeringen, men det er tilfældet. Der er mennesker,